

РЕШЕНИЕ

№ 22918

гр. София, 10.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 16.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6411** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 46а, ал. 1 вр. с чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е след изпращане по подсъдност с Определение № 2590/21.06.2024 г., по адм. дело 535/2024 г. по описа на Административен съд Хасково.

Жалбата е подадена от Е. С. Х., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане], гражданка на Република Б., срещу Заповед № 365з-3767/17.05.2024 г. издадена от директора на ОДМВР- В., за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) "Принудително настаняване в СДВНЧ към дирекция „Миграция“, на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ вр. чл. 10, ал. 1, т. 1 от Наредба № Из-1201/01.06.2010 г. за реда за временно настаняване на чужденци, за организацията и дейността на специалните домове за временно настаняване на чужденци.

Твърди се в жалбата, че процесната заповед е издадена на основание неизпълнение на Заповед № 365з-6458/11.09.2023г., издадена от Директора на ОД на МВР В., за която се сочи, че не е надлежно връчена. Претендира се отмяна на оспорения акт, тъй като същия бил издаден в нарушение на чл.146, вр. чл.59 ал.2 АПК.

В съдебно заседание, жалбоподателката, редовно уведомена, се явява лично и с адв.И., назначен по реда на ЗПП. Поддържа жалбата, по изложени в нея и писмени бележки съображения.

Ответникът – Директор на ОД на МВР В., редовно уведомен не се явява и не се представлява. Представя писмено становище, в което оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От представения приемо-предавателен протокол УРИ 125560-1154/28.05.2024г. /л.52 адм. дело 535/2024г. по описа на АС Хасково/ е видно, че Х. Е. е настанена в СДВНЧ на 28.05.2024г. на основание Заповед № 365з-3767/17.05.2024г. на директора на ОД на МВР В..

Правното основание за издаване на заповедта е чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ. В същата е посочено, че е във връзка с издадена Заповед № 365з-6458/11.09.2023г. от Директора на ОД на МВР В. за наложена ПАМ „Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ на Х. Е., [дата на раждане] , гражданка на Б., ЛНЧ [ЕГН] , както и че лицето не е изпълнило 30-дневния срок за доброволно напускане на Република България, който ѝ е предоставен със заповедта. Обосновава се и съществуваща опасност изпълнението на административния акт да бъде осуетено или затруднено, предвид факта, че чужденката не желае да напусне доброволно Република България и че същата се укрива. Срокът на наложената с атакуваната заповед мярка е до отпадане на обстоятелствата по чл.44, ал.6 от ЗЧРБ, но не повече от 6 месеца.

Мотиви за издаване на акта се съдържат и в Предложение рег. № УРИ 365р-52172/11.09.2023г. /л.25 адм. дело 535/24 по описа на АС Хасково/. Посочено е, че Х. Е. е подала в сектор „Миграция“ при ОД МВР В. заявление рег. № 2084 / 22.06.2022г.. за предоставяне право на продължително пребиваване по чл. 24, ал. 1, т. 18 от ЗЧРБ, като лице член на семейството на български гражданин, а именно като съпруга на С. И. М. ЕГН; [ЕГН]. В хода на проверката е посетен заявения от чужденката адрес [населено място],[жк], [улица], ет. 1, ап. 3, като по телефона е проведен разговор със С. М.. Последният заявил, че не живее заедно с Х. от дълго време.

По делото е представено решение № 260013/11.05.2022г. по гражданско дело № 208/2021г. по описа на РС Нови пазар, с което се прекратява гражданския брак между Х. Е. и С. М.. В предложението е посочено, че обстоятелството, че не живее съвместно с М. е нееднократно упоменато и от заявителката, освен при подаване на заявление № 1739/09.06.2021г. и в нейно писмо УРИ 365000 - 3687/19.07.2022г. Х. е подала заявление рег. № 2084/22.06.2022г., като е изразила желание предоставянето на право на продължително пребиваване по чл. 24. ал.1, т.18 от ЗЧРБ, като лице член на

семейството на български гражданин, да бъде преразгледано на основание чл. 24, ал.1, т. 4 от ЗЧРБ, като чуждестранен специалист, пребиваващ в страната по силата на международен договор, по който Република България е страна. Уточнено е, че е уведомена лично, на 08.08.2022г. със съобщение УРИ 125560-1734/21.07.2022г., че следва да представи документ, издаден от Икономически университет В., удостоверяващ, че договор за сътрудничество РД 25 -128/20.06.2022г., сключен между Икономически университет В. и Б. национален технически университет, е международен договор, по който Република България е страна, а Х. е специалист, по силата на този международен договор. Същата не е представила документ в указания срок, поради което директорът на ОД на МВР В. е издал Решение за прекратяване на административното производство за предоставяне право на продължително пребиваване в Република България на чужденец рег. № 365000-37112/23.08.2022г., получено лично от заявителката на 29.08.2022г.

От Предложение рег. № УРИ 365р-52172/11.09.2023г. се установява, че Решение рег. № 365000-37112/ 23.08.2022 г. за прекратяване на административното производство за предоставяне право на продължително пребиваване в Република България на Х. Е. е влязло в законна сила на 08.06.2023г. В предложението е посочено, че след направени справки в АИС на МВР – „Единен регистър на чужденците“, „Адресна регистрация на чужденци“, „Граничен контрол" и "Издирвателна дейност и НМАП" Н.ШИС II, е установено, че Х. Е. влиза в Република България на 26.05.2019г., през ГКПП „К.“, с виза „D“, издадена на основание чл. 24, ал.1, т.18 от ЗЧРБ, като съпруга на българския гражданин С. И. М., ЕГН [ЕГН], като визата е с валидност до 17.11.2019г. На 12.07.2019г. чуждата гражданка подава заявление рег. № 567 в група „Миграция“ при ОД МВР - Шумен, за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България на основание чл. 24, ал. 1, т.18 от ЗЧРБ. По така подаденото заявление, на 22.07.2019г., с решение № 687428 на директора на ОД МВР Шумен, на беларуската гражданка е предоставено право на продължително пребиваване до 12.07.2020г. Впоследствие, във връзка с подадено заявление № 372000-11934/24.06.2020г. на Х. е продължен срокът на пребиваване до 12.07.2021г. от директора на ОД МВР Шумен. На 09.06.2021г. чуждата гражданка подава заявление № 1739/09.06.2021г. за продължаване срока си на пребиваване, в сектор „Миграция", при ОД МВР В., на основание чл. 24. ал. 5 от ЗЧРБ, а именно „при условия на прекратен брак поради развод или смърт службите за административен контрол на чужденците могат да издадат еднократно самостоятелно разрешение за продължително пребиваване на чужденец, който е получил разрешение за продължително или дългосрочно пребиваване на основание на чл. 24, ал.1, т. 13 и т. 18 ЗЧРБ, когато семейството е пребивавало непрекъснато и на законно основание на територията на Република България в продължение на най-малко две години“. В самата молба за разглеждане на заявлението Х. посочва, че не живее заедно със съпруга си С. И. М.. По така подаденото заявление срокът на пребиваване на беларуската гражданка е продължен до 12.07.2022г.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателката бе разпитана в качеството на свидетел Р. С. М., която заявява, че познава Х. от 2014г., след сключването ѝ на граждански брак. Заявява, че е живяла в Нови пазар, след това в Шумен. Посочва, че е в състояние да осигури жилище, в което да живее жалбоподателката, както и да ѝ внесе гаранция в размер до 3000лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК вр. чл. 46, ал. 1 от ЗЧРБ. Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 28.05.2024 г., жалбата е депозирана чрез административния орган до съда на 07.06.2024 г., видно от поставеното пощенско клеймо. Относно посочения в оспорената заповед срок за обжалване, следва да се има предвид, че съгласно разпоредбите на ЗЧРБ и по-специално чл. 46, ал. 1 от същия закон, заповедите за налагане на принудителни административни мерки могат да се обжалват при условията и по реда на АПК, а именно в 14-дневен срок от връчването им, който в настоящия случай е спазен.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Съгласно чл. 44 ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Алинея 8 от същият текст дава възможност настаняването да продължи до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца. По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешените срок на принудителното настаняване по ал. 6, директорът на Дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок, не по-дълъг от допълнителни 12 месеца.

В конкретния случай, със заповед Заповед № 365з-3767/17.05.2024г., издадена от Директор на ОД на МВР В. е разпоредено настаняване на чужденеца в СДВНЧ до отпадане на обстоятелствата по чл.44, ал.6 от ЗЧРБ, но за не повече от 6 месеца.

На чужденеца е наложена ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2, чл.41, т.2 и чл.44, ал.1 от ЗЧРБ със Заповед № 365з-6458/11.09.2023г. /л.23 от адм.дело № 535/2024г. по описа на АС Хасково/ на ЗА Директор на ОД на МВР В.. Същата, противно на твърденията на жалбоподателката, ѝ е връчена при отказ, удостоверено с подписите на двама свидетели на 28.05.2024г. /л.24 адм. дело 535/24г АСХасково/. След служебна справка, съдът установи, че същата е предмет на оспорване по адм. дело 6357/24г. по описа на АССГ.

Налице са законовите предпоставки на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ. Налице е опасност от укриване по смисъла на § 1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ. По смисъла на цитираната

разпоредба, опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3 е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. Данни в тази насока биха могли да бъдат обстоятелството, че лицето не може да бъде намерено на обявения от него адрес на пребиваване, наличие на образувано срещу същото ДП за престъпление по чл. 144 от НК, не е напуснало страната в рамките на предоставения му срок за доброволно напускане, ясно е показало, че няма да се съобрази с наложената му мярка, притежава подправени документи или няма никакви документи, представило е невярна информация, вече се е укривало, не е спазило забрана за влизане и други. Данните, обосноваващи опасността от укриване са липса на действия за продължаване на продължителното пребиваване в Република България, липса на подадено заявление за издаване на виза тип „D“, липса на подадена молба за закрила пред ДАБ-МС и др.

В случая, не се спори между страните, че по отношение на жалбоподателката е издадена на 11.09.2023г. ПАМ - "Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна" със Заповед № 3653-6458 на Директора на ОД на МВР В.. Административният орган е посочил необходимостта от настаняването в СДВНЧ, като е мотивирал акта си от фактическа страна с това, че чужденецът не желае да напусне доброволно Република България и се укрива.

Настоящият състав намира, че горните мотиви обективират основанието, което административният орган е приел за налично. Задържането следва да се основава на обективна причина, свързана с възпрепятстване на извеждането, което се дължи изключително на поведението на адресата на ПАМ. Целта, която преследва обезпечителната мярка е да се организира и осигури изпълнението, когато съществува непосредствена опасност чужденецът да се укрие или да възпрепятства по друг начин изпълнението на наложена му ПАМ. Данните сочат за обосновано предположение, че лицето ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. Установява се от административната преписка многобройните опити за връчване и игнориране на съобщенията на длъжностните лица да осъществят контакти с Х. по повод на различните, инициирани от нея производства, във връзка с предоставяне на статут за продължително пребиваване в Република България. Нещо повече, по делото е налична справка /л.50/ относно проведени оперативно-издирвателни мероприятия по установяване на местонахождението на чужденеца Х. и в тази връзка предложение за обявяването ѝ за общодържавно издирване.

Според дефинитивната норма на § 1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ "опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, т. 2 и 3", е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. По правната си природа принудителното настаняване в СДВНЧ следва да се квалифицира като мярка по обезпечаване на изпълнението на принудителното отвеждане до границата на Република България. С оглед характера и предназначението ѝ, същата следва да се прилага само тогава, когато не могат да се приложат ефективно

други достатъчни, но по-леки принудителни мерки и са налице конкретни данни за реална опасност лицето да осуети изпълнението на ПАМ. Задържането следва да се основава на обективна причина, свързана с възпрепятстване на извеждането, което се дължи изключително на поведението на адресата на ПАМ. Целта, която преследва обезпечителната мярка е да се организира и осигури изпълнението, когато съществува непосредствена опасност чужденецът да се укрие или да възпрепятства по друг начин изпълнението на наложената му ПАМ. В случая посочените критерии, обуславящи настаняване в СДВНЧ, са налице. Изпълнени са изискванията на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ за постановяване на оспорения административен акт, а именно - наложена на чужденеца ПАМ по чл. 39а, т. 2 от същия закон и съществуваща реална опасност от укриването му. Законосъобразно са упражнени правомощията на административния орган при преценката му за необходимостта от принудителното настаняване на чуждия гражданин в СДВНЧ за постигането на легитимна цел - организиране на принудителното извеждане от Република България. В цитираното по-горе предложение за издаване на процесната заповед подробно са изложени факти във връзка с многократното търсене на Х. на известните адреси и трайното и ненамиране на тях, удостоверено по съответния ред. Ето защо, съдът намира, че горното правилно е обосновало извод за опасност от укриване, което е достатъчно основание, наред с издадената заповед за връщане в страната по произход, за налагане на оспорената в настоящото производство принудителна административна мярка. За пълнота само следва да бъде посочено, че ненапускането на страната след разрешените срок, даден със Заповед № 3653-6458 на Директора на ОД на МВР В. не следва да се приема като основание за издаване на атакуваната заповед, доколкото последната е връчена на 28.05.2024г. и към издаване на процесния административен акт не е започнал да тече дадения срок. Независимо от това, съдът приема, че в хода на административното производство са събрани достатъчни доказателства, в това число и цялостното поведение на жалбоподателката от момента на отпадане на предпоставките и за законно пребиваване – 12.07.2022г. до настоящия момент – многократно сезиране на различни органи с идентични по съдържание и приложения молби, в които изтъква причини за предоставяне право на продължително пребиваване от семеен характер, отпаднали преди повече от две години и неотнормирани към предпоставките за настаняване в СДВНЧ, че е налице явно демонстрирано нежелание територията на страната да бъде напусната доброволно, при условие че пребиваването на нея към настоящия момент не е законно. По същите съображения, съдът счита за обоснован и извода за основателно предположение, че Е. Х. може да възпрепятства организацията и подготовката на извеждането ѝ от страната или затрудняване или осуетяване изпълнението на ПАМ „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“. Показанията на разпитаната свидетелка, макар и да се кредитират от съда, като последователни, не могат да опровергаят горните изводи.

Съобразен е и законовия срок – до отпадане на пречките за изпълнение на

ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ, но не по – късно от шест месеца от датата на настаняване. Спазена е и целта на закона. ПАМ е наложена за обезпечаване връщането на чужденеца, в законовите срокове, с цел предотвратяване на опасността от укриване до организиране на пътуването по извеждането му от страната.

Предвид изложеното, съдът намира, че жалбата на Е. Х. срещу Заповед № 365з-3767/17.05.2024 г. издадена от директора на ОДМВР- В., за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) "Принудително настаняване в СДВНЧ към дирекция „Миграция“ е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, 18-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. С. Х., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] , гражданка на Република Б., срещу Заповед № 365з-3767/17.05.2024 г. издадена от директора на ОДМВР- В., за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) "Принудително настаняване в СДВНЧ към дирекция „Миграция“, като неоснователна.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: